

240

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 26 sierpnia 1966 r.

w sprawie zasad i trybu zwracania się przez sądy i państwowe biura notarialne o udzielenie pomocy prawnej w międzynarodowym postępowaniu cywilnym.

Na podstawie art. 1136 Kodeksu postępowania cywilnego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się w wypadkach, gdy zasady i tryb zwracania się przez polskie sądy

i państwowe biura notarialne do sądów i innych organów państw obcych o udzielenie pomocy prawnej nie są uregulowane lub zostały uregulowane w sposób nie dość szczególny umowami międzynarodowymi.

2. Przepisy rozporządzenia stosuje się również w wypadkach zwracania się przez sądy i państwowe biura notarialne do polskich przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych za granicą, zwanych dalej urzędami zagranicznymi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 2. 1. Wnioski o przesłuchanie stron, świadków i biegłych w sprawach cywilnych kierowane do sądów państw obcych powinny zawierać przedstawienie przedmiotu przesłuchania oraz — jeżeli to jest niezbędne do prawidłowego załatwienia wniosku — także opis stanu faktycznego sprawy. W miarę potrzeby do wniosku należy dołączyć listę pytań, na które mają udzielić odpowiedzi przesłuchiwane osoby.

2. We wnioskach wskazuje się, czy od strony, uczestnika postępowania, świadków lub biegłych powinno być odebrane przyrzeczenie w formie przewidzianej przez prawo państwa wezwanego, a ponadto czy strony mają być zawiadomione o terminie czynności.

§ 3. Jeżeli zachodzi potrzeba doręczenia pisma osobie zamieszkałej za granicą, sąd może zarządzić dokonanie doręczenia:

- 1) przez zwykłe oddanie pisma adresatowi, jeżeli zgodzi się on dobrowolnie je przyjąć; jeżeli adresat, zgodnie z ustaleniem sądu — nie jest obywatelem polskim, konieczne jest doręczenie tłumaczenia samego tylko wniosku o doręczenie na język państwa wezwanego,
- 2) w sposób przewidziany przez prawo państwa wezwanego, jeżeli sąd uzna, że pismo powinno być doręczone nawet w razie odmowy dobrowolnego przyjęcia go przez adresata; w tym wypadku niezbędne jest dołączenie zarówno do wniosku, jak i do wszystkich pism, przeznaczonych do doręczenia, tłumaczenia ich na język państwa wezwanego.

§ 4. 1. Przy doręczeniu stronie lub uczestnikowi postępowania zamieszkałemu za granicą odpisu pozwu lub wniosku rozpoczynającego postępowanie należy równocześnie doręczyć wezwanie na posiedzenie sądowe (art. 150 Kpc) opatrzone wzmianką, że stawiennictwo we wskazanym terminie nie jest obowiązkowe.

2. Przepis ust. 1 stosuje się przy doręczeniu osobie zainteresowanej wezwania do udziału w sprawie (art. 510 § 2 Kpc).

§ 5. Niedopuszczalne jest zwracanie się o doręczenie za granicą pism, które państwo wezwane mogłoby uznać za naruszające jego prawa zwierzchnicze lub bezpieczeństwo. Nie należy w szczególności zamieszczać w wezwaniach sądowych przeznaczonych do doręczenia za granicą zagrożenia karą porządkową lub innymi środkami przymusu, jak również nie należy zwracać się o doręczenie za granicą wezwań komornika, skierowanych do dłużnika wierzytelności.

§ 6. Jeżeli dowód doręczenia nie nadejdzie do sądu mimo upływu stosownego czasu lub jeżeli doręczenie nie mogło być wykonane z powodu odmowy wezwanych o pomoc prawną władz państwa obcego albo jeżeli usiłowanie doręczenia z innych przyczyn było bezskuteczne, sąd na wniosek zainteresowanej strony lub uczestnika postępowania może zarządzić doręczenie, stosując odpowiednio przepisy art. 145—147 Kpc.

§ 7. 1. Wnioski o udzielenie pomocy prawnej sporządza się w języku polskim.

2. Jeżeli wniosek ma być wykonany przez sąd lub inny organ państwa obcego, do wniosku i przesyłanych załączników sąd dołącza tłumaczenia na język urzędowy państwa wezwanego po poświadczeniu przez tłumacza przysięgłego zgodności tłumaczenia z oryginałem, a w razie braku tłumacza danego języka w Polsce — na jeden z języków oficjalnych Organizacji Narodów Zjednoczonych (angielski, chiński, francuski, hiszpański, rosyjski), znanych w państwie wezwanym.

3. Koszty tłumaczenia ponosi strona lub uczestnik w postępowaniu, jeżeli nie są zwolnieni od kosztów sądowych.

§ 8. Kontroli wniosków dokonuje prezes sądu żądającego udzielenia pomocy prawnej, a jeżeli chodzi o wnioski sądów powiatowych i państwowych biur notarialnych — właściwy prezes sądu wojewódzkiego.

§ 9. Po sprawdzeniu prawidłowości przygotowania wniosków w myśl § 8 wnioski te przesyła się:

- 1) do Ministerstwa Sprawiedliwości, jeżeli zawarta przez Polskę umowa międzynarodowa przewiduje przesyłanie wniosków za pośrednictwem centralnych organów wymiaru sprawiedliwości lub jeżeli w państwie, na którego obszarze wnioski ma być wykonany, nie ma urzędu zagranicznego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej;
- 2) do urzędów zagranicznych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w pozostałych wypadkach.

§ 10. Ministrowie Sprawiedliwości i Spraw Zagranicznych określą wzory wniosków, wezwań, dowodów doręczenia oraz innych formularzy używanych przez sądy i państwowe biura notarialne przy zwracaniu się o udzielenie pomocy prawnej w międzynarodowym postępowaniu cywilnym.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Spraw Zagranicznych z dnia 29 grudnia 1932 r. w sprawie doręczania pism sądowych osobom zamieszkałym za granicą oraz osobom będącym w służbie dyplomatycznej państw obcych, tudzież osobom u nich zamieszkałym (Dz. U. Nr 118, poz. 974).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. K. Świtła

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz